

GONIEC

WIECZORNY ILUSTROWANY

Wielkie premja „Gońca Wieczornego“

Ósma z kolei lista zdobywców

o sto osób powiększyła liczbę uradowanych przyjaciół naszego pisma

Masy premjowe piętrzą się w olbrzymie góry

(Patrz stronicę 3)

Z nożem rzucił się na sędziów

Falszery 5-złotówek chciał się zemścić za surowy wyrok
Zbrodniarza w porę obezwładniono, zakuto w kajdany
i wyniesiono z sali sądowej

Z Sosnowca, telefonują:
Niezwyczajny wypadek zaszedł na sali
sądu okręgowego w czasie rozprawy przeciwko

bandzie fałszerzy 5-złotówek.

Przewodniczący sądu odczytywał wyrok, mocą którego herszt bandy, Knapik, skazany został na 5 lat ciężkiego więzienia.

Nagle Knapik błyskawicznym ruchem dobył z za cholewy

sprężynowego noża
i skoczył ku sędziom.

Policjanci, stojący na straży przy ławie oskarżonych, rzucili się ku niemu. Nastąpiło szamotanie — na szczęście nadbiegła pomoc i

zdołano zbrodniarza obezwładnić.

Na sali powstał popłoch. Sąd przerwał odczytywanie wyroku.

Skazańca natychmiast

okuto w kajdany

i wyprowadzono, a raczej wyniesiono z sali.

Cały czas szamotał się jak szalowiec i ordynarnymi wymysłami obrzucał sąd i policjantów.

Po usunięciu opryszka, z sali sądowej dokończono odczytywanie wyroku.

Twórca

Kościółu narodowego

ks. Madziar aresztowany

Z Lublina donoszą:

Zasuspendowany przez władze duchowne wikary parafii Piaski Luturskie, pod Lublinem, ks. Madziar przeciągnął na swą stronę sześciu parafjan i zaczął tworzyć kościół t. zw. narodowy. Wezwany do opuszczenia parafii, stawiał opór, wobec czego aresztowano go i osadzono w więzieniu.

Skandal polityczny w Rumunii

BUKARESZT, 29 marca. Szef buchalterji w ministerstwie spraw zagranicznych Stefan Popescu został aresztowany pod zarzutem dokonania szeregu malwersacji i nadużyć.

Straty poniesione przez skarb oceniano na 3 miliony.

Prokuratorja wszczęła dochodzenie w jaki sposób Knapik, przywieziony na rozprawę z więzienia, zdołał wydostać i ukryć nóż za cholewą.

Min Zdziechowski powinien ustąpić Takie zdanie wyraził wczoraj pos. Diamand

Nasz warszawski korespondent telefontuje:

Głównym powodem nieporozumień w rządzie koalicyjnym i w łonie większości sejmowej jest polityka finansowa ministra skarbu Zdziechowskiego.

Stronnictwa robotnicze, wchodzące w skład koalicji, oceniają b. surowo działalność p. ministra skarbu.

Wybitny członek klubu parlamentarnego PPS poseł Herman Diamand w rozmowie oświadczył między innymi:

— Polityka min. Zdziechowskiego opierała się na programie uzyskania pożyczki w Ameryce, o której obecnie sam minister mówi, że warunki jej są nie do przyjęcia.

P. Zdziechowski nowego programu nie

stworzył, to też sytuacja jego jest bez wyjścia.

— Bez wyjścia? — zapytujemy.

— Jest jedno wyjście — wyjście z rządu. Program — ciągnął dalej poseł Diamand — polegający wyłącznie na redukcjach i obniżaniu płac pracowników państwowych nie może być traktowane serio.

W związku z tem wymieniono już nazwiska następców, m. in. b. ministra Byrke, b. min. Michałskiego i wicemin. Popławskiego.

Jasnym jest, że kandydatura Władysława Grabskiego jest zupełnie wykluczona.

Dolar w Łodzi

Na prywatnym rynku walut obcych w Łodzi, ujawnia się w dniu dzisiejszym cokolwiek mocniejsza tendencja dla dolara.

W godzinach przedpołudniowych dolarami obracano po 8.20 w płaceniu, 8.25 w oddawaniu, przy nieznacznej ilości materiału dolarowego w podaży.

Bank Polski ofiarował w dalszym ciągu za dolary 7.90.

Handel z Sowietami się psuje

P. Nazarenius wyjeżdża z Warszawy

Dowiadujemy się, że szef sowieckiego przedstawicielstwa handlowego w Warszawie p. Nazarenius, został przez rząd sowiecki odwołany ze swego stanowiska.

Odwołanie szefa sowieckiej misji handlowej w Warszawie pozostaje w związku z dążeniem rządu sowieckiego do przekształcenia misji sowieckiej w Polsce.

Napad bandycki na sklep miejski

Z Warszawy, donoszą nam:

Do sklepu magistrackiego przy ulicy Orlej nr. 1 wszedł przywoźcicie ubrany mężczyzna i poprosił o 1 kg. kryształu. Gdy zarządzająca podawała torebkę, zapytał, czy otrzyma reszty ze 100 złotych.

Po chwili do sklepu wszedł drugi mężczyzna, zamknął drzwi na zasuwę, a wtedy pierwszy „klijent” sięgnął nagle do kieszeni po rewolwer i krzyknął:

— Nie ruszać się miejsca!

Napastnicy zrabowali z szuflady dzienny targ w sumie 625 złotych, poczem szybko wybiegli na ulicę, grożąc zemstą w razie alarmu.

Zydowskie święta Paschy rozpoczynają się dziś wieczorem

Dziś wieczorem rozpoczynają się żydowskie święta Paschy, które uroczystie obchodzone będą przez wtorek i środe. Od czwartku do niedzieli włącznie przypadają tak zw. dni wolne, po których znowu poniedziałek i wtorek — dni 5 i 6 kwietnia — są świętami uroczystymi.

W dni te sklepy żydowskie będą zamknięte.

Dziś

Dziś

Ostatni (zapasowy) Kupon
Wielkiego Konkursu świątecznego
Wydawanie premji odbędzie się
! przed świętami!

Wielki Konkurs Świąteczny

„Gońca Wieczornego Ilustrowanego”
Kupon zapasowy. Dnia 29 marca 1926 r.
Zastępuje każdy kupon brakujący

Imię, nazwisko i adres: _____

Niniejszy kupon należy wyciąć i schować. Dziesięć odpowiednich kuponów włożyć do koperty i oddać w redakcji „Gońca” w dniach 29 i 30 marca 1926 r.

Przyjaciel eks-kronprinca z uniwersyteckiej ławy został aresztowany w Paryżu

Jest niewątpliwie oszustem, lecz może także czemś więcej

Wielką sensację dla prasy francuskiej stanowi aresztowanie w ubiegły czwartek na placu Saint-Michel w Paryżu osobnika, który w ostatniej swojej metamorfozie nazwiskowej podawał się za „francuza od czasu traktatu wersalskiego”, mieszkańca Metz Jana Baptystę Pelerin, w istocie zaś jest w jaknajdokładniej niepochlebnie znaczeniu tego słowa, bardzo interesującą postacią narodowości niemieckiej o nazwisku Maks Otto Groteguth.

Groteguth w pierwszych dniach lutego znajdował się już w rękach policji paryskiej, lecz przez czas bardzo krótki. Złowiono go w hotelowym jego pokoju, wskutek skargi wniesionej przez młodą osobę z bardzo wykwintnych sfer towarzyskich, której przyobiecał małżeństwo, występując wobec niej jako baron de Kyster. Młoda osoba niebawem dowiedziała się, że nazwisko to jest zmyślone i że kandydat na jej męża, który tymczasem już zniknął jej z oczów, schronił się do jednego z hotelików, gdzie mieszka wspólnie z nową wybranką swego serca. Wówczas jednak baron samowolnie wypuszczony został prowizorycz-

nie na wolność, ponieważ przyrzekł, że w ciągu kilku dni dostarczy policji dokumentów, ustalających jego tożsamość właśnie jako owego „francuza od czasu traktatu wersalskiego”, mieszkańca Metz Pelerina.

Napróżno jednak władze wyczekiwały przez cały tydzień. Po tygodniu dowiedziano się tylko, że rzekomy Pelerin opuścił hotel, udając się w niewiadomym kierunku, po uregulowaniu należności czekiem na New-Jork, który, jak się okazało, nie posiadał żadnego pokrycia.

Natychmiast rozpoczęte poszukiwania nie dały żadnych wyników. W ubiegły czwartek oszust schwytyany został jedynie dzięki przypadkowi i własnej nieostrożności, gdy przechodząc tuż pod pałacem sprawiedliwości zetknął się poprostu oko w oko z komisarzem policji p. Mollard, tym samym, który już poprzednio zajmował się jego osobą.

Maks Otto Groteguth, urodzony w Hamburgu i liczący 46 lat życia, jest doktorem medycyny i licencjantem literatury. Na uniwersytecie w Heidelbergu studiował

wspólnie z niemieckim kronpryncem i nawiązał tam z nim stosunek bardzo zażyły przyjaźni. Począwszy od roku 1906 rezydował we Francji jako przedstawiciel wielkiej firmy niemieckiej „Badische Anilin”. Z chwilą wybuchu wojny dostał się na listę podejrzanych i przesiedziawszy do r. 1919 w obozie koncentracyjnym w Saint-Torpez, został z granic Francji dożywno wydany.

W bardzo krótkim czasie powrócił znowu, posługując się wciąż nowymi przybranymi nazwiskami, i popełniając najróżnorodniejsze szantaże i oszustwa. To jednak — jak władze francuskie przypuszczają — nie było ani jedynym, ani głównym źródłem jego dochodów. Stwierdzono, że regularnie otrzymywał on z Niemiec od jakichś niewidocznej podstawionych nadawców znaczne sumy pieniędzy.

Czynione są obecnie energiczne starania o wyświeślenie sprawy tych tajemniczych sum, co całej aferze aresztowania w Paryżu kolegi i przyjaciela eks-kronprinca może nadać zupełnie nowy charakter.

Erosa wygnano z Rosji

Miłość jest burżuazyjnym przesądem

Sprawy seksualne w Bolszewji

Na początku marca odwiedził komisarz ludowy zdrowia, N. A. Siemaszko, Leninogród, gdzie wygłosił kilka referatów dla młodzieży leningradzkiej. W związku z referatami tymi odbyła się publiczna dyskusja, podczas której omówiono specjalnie zagadnienie, dotyczące nowych stosunków towarzyskich, emancypacji kobiet i spraw seksualnych.

W społeczeństwie sowieckim, a specjalnie wśród młodzieży daje się zauważyć wielkie zainteresowanie zagadnieniem seksualnym. Można śmiało opowiedzieć, że w całej Rosji obecnie tak umiejętnie o polityce, jak o sprawach seksualnych. Siemaszko wygłosił swe referaty w sali inhaumonji leningradzkiej. W swym przemówieniu skonstatował on, że pomimo jaknajdalej idących reform utrzymała Rosja wiele cech konserwatywnych. Odnosnie zagadnienia seksualnego stwierdził należy, że ustawodawstwo sowieckie przeprowadziło zupełną emancypację kobiet.

Zdaniem Siemaszki nie wolno jednak zbyt bagatelizować związku małżeńskiego. Przeciwnie, pewna ochrona przed prawem jest konieczna; a dlatego rząd sowiecki musi domagać się stałej rejestracji małżeństw. Siemaszko napominał młodzież sowiecką, aby nie przejmowała się zbyt lamentem ciotek rosyjskich, ale przytem aby nie zapominała, że najważniejszym zadaniem młodzieży jest nauka, której należy podporządkować wszystko, a więc i instynkt seksualny.

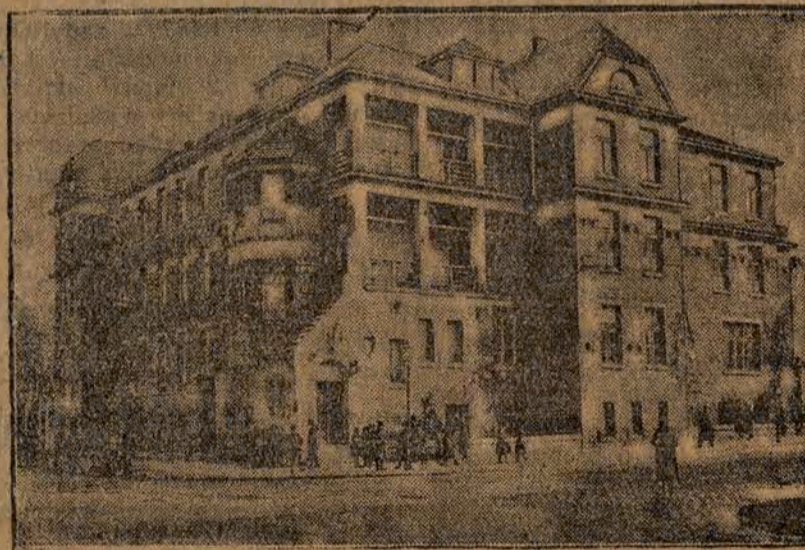
W dyskusji wziął żywy udział profesor

Suchow, który na podstawie badań naukowych dowodził, że najbardziej celową jest w latach młodocianych zupełna wstrzemięźliwość seksualna.

Prokurator państwowy Krasin w przemówieniu swem omówił szczegółowo nowy projekt sowieckiego prawa małżeńskiego i rodzinnego. Bardzo silne wrażenie wywołała mowa robotnika Sławikowskie-

go, który uskarżał się na to, że w obszernej dyskusji o najrozmaitszych teoriach, receptach i datach historycznych ani razu nie wymówiono słowa miłość, a przecież właśnie ta miłość musi być nieodzownym warunkiem wszelkiego współżycia seksualnego, gdyż w przeciwnym razie stosunek seksualny posiada charakter wybitnie niemoralny.

Nowy przytułek w Warszawie

Zakład św. Zofii przy zbiegu ulic Żelaznej i Nowoliplą

5 albo 105 złotych

Kto w tych ciężkich czasach potrafi ułożyć dobry dowcip,
DOSTANIE 5 ZŁOTYCH

Czyj dowcip zostanie wylosowany
DOSTANIE 5 ZŁOTYCH ZA DOWCIP
I 100 ZŁOTYCH NAGRODY
RAZEM WIĘC 105 ZŁOTYCH

Dowcipy należy oddawać osobiście, lub wrzucać do skrytki redakcyjnej „Gońca” (Piotrkowska 106). Każdy dowcip powinien być napisany na kartce papieru, i zaopatrzone podpis i adres autora i w kopercie oddany w redakcji „Gońca” (Piotrkowska 106).

Jeden jedyny warunek stawia redakcja przyszłym humorystom — amatorom, a mianowicie:

DOWCIP MUSI BYĆ KRÓTKI I ZWIĘZŁY!

Pilkanożnazagranicą

Sensacyjna klęska mistrza Europy-Szwajcarii

AMSTERDAM, 28 marca. Dzisiejszy międzypaństwowy mecz piłkarski Holandia — Szwajcaria przyniósł sensacyjną porażkę mistrza Europy, który ponosi sromotną klęskę od Holandii w stosunku 5:0 (3:0).

Paryż, 28 marca. Wiedeński Semmering pokonał w dniu dzisiejszym paryski Red Star w stosunku 7:0 (4:0).

PRAGA, 28 marca. Sparta zwyciężyła wiedeński zespół W. A. C. w nieznacznym stosunku 3:02 (1:1).

Budapeszt 28 marca. Nemzeti — Bratislava 3:0.

Cudowny środek na leczenie gruźlicy

niestety okazał się zawodny

Oplakane skutki leczenia „sankrozyna”

Od czasów wynalazcy bakcyliów gruźliczych, Roberta Kocha (1881) i środka jego „Alt-Tuberkuliny”, nastąpiła entuzjastyczna era leczenia gruźlicy „tuberkuliną” (tuberkulinoterapia). Spodziewano się, że za jednym zamachem zniszczy się środkiem tym w organizmie chorego bakcyle tuberkuliczne, a tem samem — ponieważ 98 procent ludzi jest zarażony gruźlicą — ludzkość wyzdrowieje! Wnet jednak nastąpiło — rozczarowanie!

Obecnie nastąpiła entuzjastyczna era t. zw. „chemoterapii”: leczenie kłó salvarsanem i leczenie tuberkulozy metalami ciężkimi. Pierwszy wystąpił z tem w roku 1921 Uhlenhut, Finkler z Benny wprowadził jako środek leczniczy przeciw gruźlicy miedź, następnie srebro, a obecnie profesor Spiess z Frankfurtu i Feld, wprowadzili złoto. Leczono preparatami złotymi t. zw. „krysolganem” i „trypkalem” —

Profesor Holger Müllgaard z Kopenhagi, wprowadził słynną „sankrozyna” (preparat złota). Spodziewano się, że „sankrozyna” będzie tem dla tuberkulicznych, czem miał być „salvarsan” dla luetycznych, t. j. środkiem radykalnie desyntezyzującym organizm ludzki, zabijając w nim chorobotwórcze bakcyle. Jeden i drugi środek pod tym względem zawiodł. „Sankrozyna” wstrzyknięta wywołuje w organizmie ludzkim ogromne i niebezpieczne zaburzenia ogólne, jak: wysoka gorączka, wymioty, zapalenie skóry, wysypkę, zapalenie nerek, biegunkę i czasami zapalenie stawów oraz ogniskowe zaburzenia w płucach, jak: zwiększenie klucza i wzmogoną ilość wydzielonych bakcyliów tuberkulicznych.

Müllgaard twierdzi, że przyczyną tego zatrucia nie jest złoto, tylko t. zw. „endotoksyna”, powstała z zabitych ciał tuberkulicznych i podał „serum” jako antidotum, czyli surowicę, która wstrzyknięta miałaby zdetronizować działanie endotoksyny.

Jakie są wyniki obu tych składników, t. j. sankrozyny i serum, niech posłuży sprawozdanie z lutego b. r. międzynarodowego uczonego, niemieckiego profesora Feliksa Klemperera, a to na mocy swych doświadczeń klinicznych z roku całego podane. Rezultaty są następujące: z 5 chorych na ostro-zapalną gruźlicę zmarło po zastosowaniu sankrozyny wraz z serum 4 (!) — z 37 chorych na chroniczną gruźlicę zmarło 12; polepszenie znalazło 9, a bez skutku 16.

Na klinice słynnego uczonego, profesora chorób dziecięc. Czerny'ego, zmarło po zastosowaniu tego środka na 12 chorych tuberkulicznych 11(!).

Oto smutny rezultat zastosowania sankrozyny.

Ostrożnie z tą „hrabianką”

Podobna tej urodzivej damy należy do p-ny Stanisławy Komorowskiej, przynajmniej się samowolnie do korony „hrabiowskiej” w metryce i na chusteczkach od nosa. Czyny zaś to dla obalamucia tych niedojrzałych demokratów, którym cudze 9 paleczek nad herbem prawdziwym czy przywłaszczonym otwiera inaczej, t. j. szerzej serca i sakiewki wobec „utyłowanej nędzy”.

Ofiarą tej „ofiary” padło już wiele osób gdyż samowolnica „hrabianka” est zwykłą, złodziejką i odurzonych jej „progeniturą” okrada w sposób zupełnie plebejski, a nawet łobuzerski.

Kłoby więc spotkał tę „hrabiankę” z kryminalną przeszłością, niechże będzie ostrożny, albo odda ją w demokratyczne ręce policji.

Cuda radjotechniki

Przesyłanie fotografii za pomocą radja

1500 kilometrów w ciągu sześciu minut
Triumf uczonego francuskiego

Próby przesyłania obrazów zapomocą radjo, przedsięwzięte ostatnio przez francuskiego wynalazcę, Edwarda Belina (stąd nazwa „belinografii“) na przestrzeni Wiednia — Grac, zostały — jak wiadomo — uwieńczone sensacyjnym wynikiem, gdyż wysyłki z Wiednia zostały odebrane nieoczekiwanie w Paryżu, a równocześnie obrazy (fotografie, rysunki i pismo), wysłane ze stacji Belina w Malmaison, pod Paryżem, zostały odebrane w Wiedniu, z taką szybkością i łatwością, iż wprawiły w podziw samego wynalazcę, bawiącego obecnie w Wiedniu.

W ciągu kilku minut po wysłaniu z Malmaison, Belin miał przed sobą zupełnie czytelny „teleautograf“ zawiadamiający go o odebraniu w Malmaison obrazów, wysłanych przez wiedeńską stację nadawczą w Rosenhügel. Obok pisma nadeszły zupełnie wyraźne rysunki i fotografie. Jest to więc rekord „belinografii“, gdyż przesyłka odbyła się na przestrzeni 1500 km. w ciągu 6 minut.

CO MÓWI WYNALAZCA?

Wysłannikowi jednego z wielkich dzienników paryskich, który odwiedził Belina w Wiedniu, dla złożenia mu gratulacji, oświadczył francuski wynalazca, co następuje:

„Przybyłem do Wiednia na zaproszenie „Ravagu“, austriackiego towarzystwa „broadcasting“, dla dokonania doświadczeń między Wiedniem a Gracem, przy pomocy ostatnich ulepszeń, dokonanych przeze mnie w mem laboratorium w Malmaison. Szło po raz pierwszy o wypróbowanie poza granicami Francji wynalazku, który jedynie dotąd dał zadowalniające wyniki, nie obawiając się współzawodnictwa z innymi zastrzeżonymi wynalazkami w tej dziedzinie, a reklamowanych wielką skalą.

„brałem dla doświadczeń Wiednia z wielu względów, głównie dla tego, że jego położenie w samym środku Europy pozwala mi kontrolować mój wynalazek w jego zastosowaniu ewentualnym dla całego kontynentu. Prócz tego, zachciałem w końcu wspomnienia z Wiednia, gdzie odbyłem studia przed 27 laty, a które miały duży wpływ na moje późniejsze prace. Znając grzeczność wiedeńczyków, byłem pewien łaskawego przyjęcia, ale atmosfera sympatii i zainteresowania, która zastałem, przeszła me oczekiwania. Poza to znalazłem w „Ravagu“ pomoc techniczną i pierwszorzędne urządzenie, ułatwiające mi zadanie, a które od pierwszej chwili zapewniło doświadczeniom pełny sukces.

Z Francji sprowadziłem dwóch najlepszych operatorów, którzy wraz z 10 skrzyniami materiału. Doświadczenia rozpoczęły się 13 marca i od tego dnia słuchałi Paryż, niejako poza programem, i w Malmaison odebrano wszystkie moje wysyłki ze stacji Rosenhügel.

Również otrzymałem przed kilku dniami z Malmaison „teleautograf“ wraz z podpisami i to pomimo niepomysłnych warunków atmosferycznych, a prócz tego fotografie dorywczą i zaskakującą.

Te doświadczenia z wysyłaniem zapomocą radjo pisma, nie są nowością, gdyż udało mi się to już w zeszłym roku w sierpniu, między Europą a Ameryką, ale wówczas szło o poszukiwania czysto naukowe, bez myśli o zastosowaniu praktycznym; doświadczenia te były bardzo długie i kosztowne.

Doniosłość obecnych moich doświadczeń jest wieloraka. Okazuje się, że przesyłki telegramów mogą w ten sposób być o wiele szybsze, niż zapomocą dotychczasowych systemów, tem więcej, że czynio-

ne są na stacji radjofonicznej o małej sile. Prócz tego przesyłać można nie tylko czarno-białe, ale i półtony na fotografii. Jednym słowem otwiera się możliwość rozpowszechnienia „radji-fotografii“, czyli „tograficznego broadcasting“. Po skończeniu doświadczeń tutaj, udam się na dalsze próby do Budapesztu, na zaproszenie węgierskich studentów i profesorów“.

Murzyński kaznodzieja nawraca bluźniercę

Sensacyjny proces w Ameryce przeciwko red. Bimbie
„Jeśli uwolnicie oskarżonego--strzelamy“

W Ameryce miał niedawno miejsce sensacyjny proces, przypominający nieco słynną „małpią sprawę“ w Dayton.

Mianowicie w mieście Brockton stanu Massachusetts, wytoczono proces redaktorowi Antoniemu Bimbie za „bluźnierstwo“. Oskarżenie oparte było na dość przestarzałej ustawie, pochodzącej aż z XVII-go wieku.

Powodem wytoczenia sprawy był artykuł Bimby, w którym ten przeczył boskości Chrystusa.

Bimba bronił się, że ma prawo do wyrażania swych opinii. Przyznał się, że twierdził, iż jego zdaniem Chrystus był nie Bogiem, lecz człowiekiem, ale to samo twierdził wszak w Ameryce wiele milionów ludzi i nie zamykają ich za to do więzień.

Proces ten wzbudził w całym stanie kolosalne wzburzenie umysłów.

Ludzie rozmawiali tylko o tem, czy Bimba zostanie uwolniony, czy też skazany.

Sędziowie, prokurator i adwokaci otrzymali szereg listów z pogróżkami.

Jeden list brzmiał: „Jeśli Bimba zostanie uwolniony — strzelamy“.

Adwokat Weraczek otrzymał od jakiegoś fanatyka groźny list z Worcester. List podpisany był inicjałami L. R. C.

Tajemnice horoskopów astrologicznych

Z księgi niebios wyczytać można swój los

Wpływ gwiazd i planet na nasze życie
Ziarno prawdy w tajemnych praktykach

Czy można coś z gwiazd wyczytać?
Ku zdumieniu wielu ludzi oświeconych — można bardzo wiele.

Tajemniczy wpływ ciał niebieskich na ludzi nie ulega najmniejszej wątpliwości. Jaskrawym przykładem służyć mogą lunatycy. Naukowe pisma francuskie zanotowały ostatnio niezwykle wypadek ta-

Oto drwał pewien pod Lyonem, człowiek — olbrzym herkulesowej siły w czasie pełni tracił swą moc, stał się słabszy od swego kilkunastoletniego syna. Wpływ słońca na losy ludzkie wyraźne, choć mniej uchwytnie ma w życiu dowody.

Znakomity uczone John Herschel spostrzegł naprzykład zagadkową a wyraźną zależność między ilością plam słonecznych a ceną zboża na rynkach światowych i zdołał przedstawić to graficznie dla 10-ciu ostatnich lat. Ten sam uczone w niebie wyczytał rok 2170 przed Chrystusem — datę wybudowania wielkiej piramidy egipskiej, obliczywszy, że właśnie w tym czasie najpiękniejsza z gwiazd północy Alfa w konstelacji Smoka, znajdowała się na przedłużeniu osi korytarza wejściowego wielkiej piramidy.

Tysiące takich przykładów stwierdzają, że zasada astrologii nie jest błędna: ciała niebieskie mają tajemniczy wpływ na losy człowieka, a w otwartej księdze niebios wiele można wyczytać.

Do wystawiania horoskopów używają astrologowie zodiaku. Jest to pas skłębienia niebieskiego, w którego obrębie odbywa się całkowity poznany bieg słońca. Pas ten astrologowie podzielili na 12 równych części, odpowiadających 12 zasadniczym w astrologii gwiazdozbiorom.

Słońce przebywa w każdym znaku miesiąca.

Stawiając komuś astrologiczny horoskop, wiedzieć trzeba najściślej datę, na wet godzinę jego urodzenia. Na zasadzie tablic specjalnych wyczytuje się wtedy, jakie ciała niebieskie były w tym czasie „w pobliżu“, jakie wpływy ścierały się wtedy na niebie i t. d., a stąd droga do anucia horoskopów na przyszłość, bo każda planeta inny ma wpływ na charakter i losy człowieka.

Dziś mamy 29 marca. Co mówi astrologia o ludziach pod tą datą urodzonych?

Od 21 marca do 20 kwietnia żyjemy pod znakiem Barana.

Kobiety, urodzone w tym okresie są ładne, o twarzy owalnej, cerze matowej. Są to kokietki, zazdrośnice, osoby lubiące się bawić drobnymi emocjami. Charakter kapryśny, czasem złośliwe, w pożyciu małżeńskim nie nazbyt miłe.

Kamień szczęśliwy — szafir. Liczby, przynoszące szczęście: 7 i 12.

Mężczyźni, urodzeni pod znakiem Barana są dumni, uparci, nerwowi, żądni władzy; Nie mają rozważli, są impulsywni, ale lubią pracować, lubią poważnie myśleć o... niebieskich migdałach. W rodzinnym życiu nieszczęśliwi.

Nie wesołe więc rzeczy mówi astrologia o ludziach urodzonych pod znakiem Barana.

Przygotowania do Olimpiady w Hadze

HAGA, 29 marca. — Przygotowania do najbliższej Olimpiady, która się odbędzie w roku 1928 w Hadze, są już w pełnym toku. Olimpiada trwać będzie od 30 czerwca do 24 lipca.

W pogoni za chlebem
Tysiące robotników emigruje do Francji

Z Katowic, donoszą:
Na roboty do Francji wyjechało w ostatnich dniach przez Mysłowice szereg poważniejszych partii robotniczych. W dniu 26 b. m. wyjechało 900 robotników, 27. b. m. 200, a 28 b. m. 600 robotników.

Jutro! We wtorek Jutro!
120 osób otrzyma bilety 120 osób
do kina

Humor czytelników „Gońca“

Najlepszy dowcip z tysięcy nadesłanych

XLIII

TAKŻE LUKSUS.

— Czy to prawda, że trzeba zgłosić do spisu majątku wszystkie przedmioty luksusowe?

— Tak.

— W takim razie muszę zgłosić żonę.

To jest dziś największy luksus...

E. Kowalski, Pomorska Nr. 125.

Autor powyższego dowcipu odebrać może za okazaniem dzisiejszego numeru „Gońca“ i wylegitymowaniu się w redakcji (Piotrkowska 106) 5 złotych nagrody.

Wielka afera przemytnicza w Krakowie

Z Krakowa donoszą nam:

Funkcjonariusze urzędu celnego na dworcu kolejowym w Krakowie wpadli na ślad przemykania drogich towarów zagranicznych pod fałszywą deklaracją przez tutejsze firmy. Organa śledcze stwierdziły, że wielkie przesyłki, sygnowane jako pa-

pier, zawierały faktycznie jedwab i papierosy. Rewizja, przeprowadzona w mieszkaniach przemytników, wykryła wielkie składy towarów zagranicznych, sprowadzonych do Krakowa bez oclenia.

Sprawę skierowano do prokuratury państwa.

„Turyści” -- R. T. S. Wdzew 4:2 (1:1)

Sędzia p. Otto był bardzo słaby Ambitna gra drużyny robotniczego zespołu

Do zawodów tych „Turyści” wystąpili w osłabionym składzie. Brak Frydmana. Olaska i Kahla w obronie odczuwali fioletowi dotkliwie przez cały przebieg gry i tylko z wielką trudnością zdołali sobie oni wywalczyć zwycięstwo z różnicą dwóch bramek.

Gra prowadzona w zbyt wolnym tempie, miejscami nawet nudna, a przerywana ciągle, zresztą zupełnie niepotrzebnie, gwizdkiem sędziego wogóle straciła na wartości.

Odgwizdywaniem urojonych fouli, nie dorzecznymi orzeczeniami swemi, często bardzo stronnictwami, sędzia p. Otto wzbu- dził wśród licznie zebranej publiczności, wielkie niezadowolenie.

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

„Turyści”: Michalski — bramka; O. Kubik, Kokosiński — obrona; Tyłman, Kędzierzawski, Hinc — pomoc; Błaszczyński, Kulawiak, Tadeusiewicz, St. Kubik, Hermans — atak.

„Wdzew”: Kuczyński — bramka; Nurczyński, Malinowski — obrona; Jastrzębski, Pudlarz, Berłowski (rezerwowi) — pomoc; Bujnowicz, Filip, Walter, Kowalewski, Strzelczyk — atak.

Gry rozpoczynają „Turyści”, lecz przy pierwszym pociągnięciu tracą piłkę. Zmienne ataki obu stron. Gra toczy się przeważnie na środku boiska i dopiero w 7 minucie prawoskrzydłowy Błaszczyński podciąga pod bramkę robotniczego zespołu i silnie strzela, lecz bramkarz Kuczyński w ładnym stylu przytomnie broni nakrywką.

Stopniowo zarysowuje się lekka przewaga „Turystów”, który częściej podchodzi pod bramkę przeciwnika, lecz atak ich dziwnie w dniu tym niedysponowany, nie potrafi przewagi tej wykorzystać cyfrowo.

Drużyna robotniczego zespołu, broniąc się umiejętnie i z pewną dozą szczęścia, powoli przychodzi do głosu i inicjuje szereg ataków, z których jeden z winy źle ustawionego bramkarza „Turystów”, przynosi im prowadzenie.

Dopiero w ostatniej minucie przed przerwą, za rękę na polu karnym „Wdzewa”, sędzia dyktuje jedenastkę dla „Turystów”, którą dwa razy przez O. Kubika i dwa razy zamienioną na bramkę.

Pierwszej bramki sędzia nie uznał, czem wystawił sobie nieprzychylnie świadectwo o znajomości przepisów gry.

Po przerwie „Turyści” zrywają się do ataku, chcąc za wszelką cenę dotychczasowy nierozstrzygnięty rezultat zmienić cyfrowo swą korzyść. Niemordowany, bardzo dobry w dniu tym, Kędzierzawski, stale zasila atak swej drużyny dobrymi piłkami, lecz wiele dogodnych pozycji marnuje bezpowrotnie słaby Tadeusiewicz. Kulawiak dobry w „kiwaniu”, bardzo słabo orjentuje się w polu; to „cz” piłki oddawane przez niego na oślep stawały się łupem dla linii pomocy robotniczego zespołu.

O. Kubik, przychodzi z pomocą atakowi swej drużyny i w zamieszaniu podbramkowym uzyskuje drugi punkt dla swych barw.

Teraz „Turyści” przychodzą do głosu i zdobywają dalsze dwie bramki w tym jedną z wolnego po ładnym strzale Hermansa (62 i 85 minuta).

Zespół towarzystwa robotniczego, wyęta resztki siły, zrywa się do ataku i akcja ich przed samym końcem gry uwieńczone została po raz drugi sukcesem.

Ostateczny rezultat 4:2 dla „Turystów” i sędzia przedwcześnie odgwizduje zawody.

Przechodząc do oceny poszczególnych graczy w pierwszym rzędzie wyróżnić musimy Kędzierzawskiego i O. Kubika, którzy byli duszą całej drużyny. Również dobrze spełnili swe zadanie Hinc, Błaszczyński i St. Kubik, który był lepszy, niż zwykle.

Drużyna „Wdzewa” jest twardym przeciwnikiem, a gracze jej z wielkim poświę-

ceniem bronią swych barw. Ostateczny wynik można nazwać miernikiem siły obu drużyn.

Sędziował bardzo słabo p. Otto, nie za-

slugując wcale na oklaski, jakimi go przy wejściu na boisko obsypała zgromadzona dość licznie publiczność.

Wicz.

G. M. S.--P. T. C. 6:2 (4:2)

Pabjaniczanie pokazali nam grę fair, a G. M. S.--brutalna

Silna konkurencja, jaką dla B-klasowych klubów przedstawiało soba spotkanie finałowe o puchar między drużynami Ł. K. S-u i Ł. T. S. G., sprawiła, że na zawody powyższe stawiło się tylko około 200 osób.

Drużyna P. T. S. tak mało znana Łodzi sportowej, swą grą fair zaprezentowała się nam z dodatniej strony, czego, niestety, o gospodarzach powiedzieć nie możemy.

Pabjaniczanie przedstawiają się jako drużyna dobrze fizycznie rozwinięta, lecz pod względem technicznym i systemu gry przedstawiają soba dość dużo do życzenia. Jednakowoż jest to dobry materiał, który przy pilnym trenningu wydałby nie jedną „gwiazdę” piłkarską.

Gra prowadzona była systemem górnego oddawania piłki i oblatywała w szeregi ciekawych momentów podbramkowych. Naogół G. M. S. przeważał, szczególnie w pierwszej połowie i zwycięstwo ich było zupełnie zasłużone.

Gry rozpoczynają goście silnym atakiem i w pierwszej minucie wyzyskuje prowadzenie ze strzału swego lewego łącznika, lecz G. M. S., nie chcąc być dłużnym, już w następnej minucie wyrównuje. Następuje szereg ataków gospodarzy, które dość przytomnie likwiduje dobra obrona lub bramkarz gości. Dopiero w 21 i 29 minucie uzyskują gospodarze dalsze dwa cenne punkty.

Do przerwy z rzutu wolnego uzyskuje

P. T. C. drugą bramkę.

Po przerwie gra więcej równa. Następują zmienne ataki obustronne, lecz dziwna niedyspozycja strzelowa obu drużyn nie pozwala na powiększenie rezultatu. Bramkarze mają dosyć roboty, z której wywiązują się dobrze.

Szczególnie młodzieńki, bo zaledwie 17-letni bramkarz gości bronił bardzo przytomnie i z istic stoickim spokojem.

Dopiero pod koniec gry uzyskuje G. M. S. jeszcze dwie bramki i sędzia p. Piotrowski przy rezultacie 6:2 dla gospodarzy odgwizduje zawody.

Brutalna gra poszczególnych jednostek G. M. S-u, którą niejednokrotnie już podkreśliśmy, zasłużyła ponownie na zaznaczenie. Nie wspominając już o licznych rozmyślnych foulach, panowie ci pozwalają sobie na ironiczne uwagi, skierowane pod adresem sędziów, wyrażane słownie lub też za pomocą wymownych gestów, treść których nie przedstawiała żadnej wątpliwości.

Sędziował p. Piotrowski bardzo dobrze. Swymi energicznymi orzeczeniami potrafił ukrócić niesportowe wybryki Podlaskiego i Behma.

Na przedmeczcu rezerw drużyna G. M. S-u odniosła łatwe zwycięstwo nad swym przeciwnikiem w stosunku 8:2, do przerwy 5:2, wykazując o klasę lepszą grę.

Wicz.

Dla śpiochów zbliżają się fatalne czasy

Sen jest zgubnym nałogiem

twierdzą amerykańscy uczeni, podejmując zarazem

walkę w celu wykorzystania „zwyczaju spania“

W Stanach Zjednoczonych wypowiedziano wojnę spaniu. Wojnę naukową, systematyczną, która, według zapowiedzi, ma trwać nieubłaganie aż do zwycięstwa, t. zn. jeśli nie do chwili, w której „zwyczaj spania zostanie wśród ludzi kompletnie wyteplony, to przynajmniej do doprowadzenia porcji snu w życiu ludzkim do możliwie najbardziej minimalnych i rzadkich dawek.

Pierwszy rzucił hasło walki ze snem doktor prof. Moss z George-Washington-University. Wypracował on całą teorię w celu obalenia „fałszywych i zgubnych przesądów o śnie, jakie zawiązały się błędnym założeniem europejskiej nauki“ Te zgubne przesady i błędne założenia — to, krótko mówiąc, poglądy na sen, jako na coś koniecznego, i dobroczynnego. Sen, według prof. Mossa, jest zgubnym przyzwyczajeniem, czemś w rodzaju nałogu na podłożu tkwiących w każdym człowieku powodów do lenistwa. Rzeczoma, zdaniem prof. Mossa, konieczność snu zalicza się do tego samego rodzaju konieczności, jak u wielu ludzi „konieczność“ używania tytoniu, chociaż oczywiście, jako wpoiony w człowieka po przez pokolenia od tysięcy lat, „nałóg snu“ będzie niezwykle trudny do wyteplenia i heroiczna walka z nim może trwać nawet pod kątem historii dość długo.

Chcąc dać dobry przykład światu, heroiczną walkę prof. Moss nie tylko proklamował, lecz także rozpoczął na osobach swoich studentów i studentek. Eksperymenty były jaknajbardziej naukowo zorganizowane, przy jaknajdokładniejszym sprawdzeniu i regulowaniu wszystkich „elementów walki“, t. j. ciśnienia krwi, pulsu, oddechu, temperatury i t. d. Przy pierwszym eksperymencie „objekty“ wytrzymały bez snu 60 godzin, przy drugim — 80.

Doświadczenia prof. Mossa zaimponowały odtomnie w amerykańskim świecie nauki. Prof. R. F. Fisher z uniwersytetu w Chicago postanowił przelicytować inicjatora wojny ze snem. Przedewszystkiem więc przedsięwziął eksperyment na samym sobie, używając swego asystenta tylko jako pomocnika, o ściśle określonej, choć nieskomplikowanej roli. Bitwa ze snem rozpoczęła się świetnie. W pierwszym etapie prof. Fisher przez 24 godzin bez przerwy pracował intensywnie w swym laboratorium. W drugim dniu czuwania czuł się już dotkliwie wyczerpany, tem niemniej pracował w dalszym ciągu. Pierwszy krytyczny moment nastąpił drugiej nocy między godziną 2 i 4. W ciągu tych dwóch godzin asystent-pomocnik musiał sześć razy nim potraszać. Lecz trzeci dzień bezsenności był znowu triumfalny. Profesor czuł się prawie zupełnie świeży, choć pracował z trudem i bardzo powoli, aż wreszcie z nastaniem trzeciej nocy zdolność do pracy najzupełniej zawiadła. To samo przez cały dzień czwartego. Dnia czwartego wieczorem bojowa energia profesora już tak osłabła, iż musiał użyć „nienormalnej podnie- ty“, t. j. kazać asystentowi zaprowadzić się do kabaretu. Dla zrozumienia dodać trzeba, że miało to być pierwsze w życiu profesora tego rodzaju wykoślenie.

Kabaret uratował go na całą noc czwartą i na cały piąty dzień. Dopiero piątego dnia prof. Fischer musiał, jak stwierdza, „zawiesić“ walkę, to jest nie kapitulować, lecz tylko prosić swego wroga o zawieszenie broni, czego też wspaniałomyślny wróg sen bez targów i bez zwlekania udzielił. Profesor spał teraz przez 20 godzin bez przerwy i bez ruchu. Obudził się najzupełniej fizycznie wypoczęty, lecz pracę umysłową mógł podjąć dopiero po dwóch dniach.

W każdym razie swą pięciodniową ze snem batalię uważa amerykański profesor za pierwsze wielkie zwycięstwo w wojnie, której końca, jak przyznaje, nasze pokolenie w każdym razie nie ujrzy.

Dodać należy, że zarówno prof. Moss, jak prof. Fischer zaliczają się w Ameryce do grona bardzo poważnych uczonych.

INTERESY HANDLOWE

Z POWODU WYJAZDU
sprzedam dobrze zaprowadzony sklep z towarami, w centrum Piotrkowskiej, egzystujący przeszło lat 20. Oferty pod „H. A.“ do „Gońca“.

Niech żyje królowa!

Republikańska Francja korzysta z każdego święta, aby wybrać sobie królową. I tym razem z okazji półpocścia t. zw. „Mi-careme“ Paryż dał ujście swemu rojalizmowi i ukoronował kobietę najpotężniejszej urody, pannę Jadwigę Isambard, którą wraz ze swiłą w całym jej monarszym majestacie widzimy na naszej ilustracji. Jadwiga I. jest rzeczywiście pięknoscią i uśmiech jej nawet w Polsce przedzierzgnąłby niezawodnie najzago-rzalszych republikańców w zapamiętanych monarchistach.

Skandal bokszerski w Paryżu

PARYŻ, 27 marca. Zapowiedziany od dawna „sensacyjny“ mecz bokszerski Paolo — Harry Drake (Anglja) zakończył się niebysiałym skandalem. Oto angił okazał się zupełnym laikiem na ringu, a swoją humorystyczną postawą wzbudzał ogólną we-sołość. Sędzia p. Bernstein słusznie zupeł-nie przerwał mecz w pierwszych minutach. Jednocześnie świetnie się zapowiadający Laffineur pokonał F. Browna na punkty.

Incydent pomiędzy „Bar-Kochbą“ a Ł.O.Z.A.

(d) Jak się dowiadujemy, przedstawi-ciel „Bar-Kochby“ w zarządzie nowoutworzonego Łódzkiego okręgowego związku atletycznego, p. Oksenberg, podał się do dymisji.

Na opróżnione przez p. Oksenberga miejsce w zarządzie Ł. O. Z. A. sekcja atletyczna „Bar-Kochby“ postanowiła

Wielkie premja „Gońca Wieczornego”

Osma z kolei lista zdobywców

o sto osób powiększyła liczbę uradowanych przyjaciół naszego pisma
Masy premjowe piętrzą się w olbrzymie góry

Materiał ubraniowy damski

1) Halina Prokopowiczówna, st. Łódz-Fabryczna, dom kolejowy nr. 1.

Sztuka płótna

2) Helena Janiak, Wólczańska 146.

5 korce węgla

3) Marjanna Pakulska, Młynarska 10.
 4) Wiktor Wasilewski, Rzgowska 29.

2 korce węgla

5) Adam Rozenblum, Cegielniana 10.
 6) Piotr Smigielski, Zakątna 28.

10 Kilogr. cukru

7) Antonina Jędrzejewska, ul. Aleksandryjska 34 m. 36.

10 kilogr. mąki

8) Zofja Szalek, Piwna 38.
 9) Wawrzyniec Michalak, Rokicińska nr. 31.
 10) Blanka Dąbkiewiczówna, Przejazd 76

5 kilogr. mąki

11) Piotr Różański, Lwowska 5.
 12) Józef Kufel, Młynarska 41.
 13) Marjan Ławski, Lipowa 58.
 14) Jan Wajnert, Młynarska 33.
 15) Zenobjusz Szulada, Zawiszy 2-4.
 16) Henryka-Marja Więckowska, Brzezińska 92.
 17) M. Andrzejak, Nawrot 44.
 18) Janusz Stępowski, Brzezińska 57-a.
 19) Leokadja Krajewska, Piotrkowska nr. 106.
 20) Franciszek Fryde, Zakątna 57.

3 kilogr. cukru

21) Anastazy Wojciechowski, Lipowa nr. 40 mieszk. 19.
 22) Franciszek Rokicki, Franciszkańska nr. 29.
 23) Józef Chabełski, Nowo-Zarzewska 13
 24) Walerja Chraszcz, Przejazd 45.
 25) Cecylja Niewiadomska, Napiórkowskiego nr. 35.
 26) Filomena Bortczak, Brzezińska 92.

2 kilogr. cukru

27) Jan Szaczkus, plut., 31 p. S. Kan.
 28) Oskar Rychter, Nowo-Zarzewska 13.
 29) Zygmunt Kwiatkowski, inwalida wojenny, Drewnowska 55.
 30) Matylda Szejnbar, św. Anny 19.
 31) Roman Twardowski, Ruda-Pabjanicka, Łączna 3.
 32) Tomasz Janiak, Szosa Pabjanicka 38.
 33) Jaś Łabędzki, Narutowicza 28.

1 korzec węgla

34) Reinhold Jende, Konstantynów, ul. Zgierska 43.
 35) Helena Szczęsna, Pawia 15.
 36) Janina Dobrosińska, Stefana 12.
 37) Adam Jakubowicz, Kilińskiego 183.
 38) Teodor Ziegler, Napiórkowskiego 42.
 39) Michał Karwacki, Brzezińska 104.
 40) Helena Szymańska, Zakątna 12.
 41) Jadwiga Drazówna, Zielona 28.
 42) Ida Hornung, Przejazd 23.
 43) R. Poznańska, Pańska 54.
 44) Wanda Świtalska, Cegielniana 26.
 45) Marja Mieszczczyńska, Chojny, Wesoła nr. 39.
 46) Stanisław Świątek, Zielona 32.
 47) Malwina Józefowiczowa, Pańska nr. 44 m. 10.
 48) Narcyz Staszewski, Brzezińska 82.
 49) Jan Szyszka, Szosa-Pabjanicka 35.
 50) Wincenty Milczarek, Przydrewnowska nr. 14.
 51) Zofja Woskowiec, Cegielniana 54.
 52) Marja Bernat, Kopernika 65.
 53) Eleonora Kacowa, Zakątna 28.
 54) Ksawery Czaplński, Orla 23.
 55) Romualda Ziefert, Juliusza 36.
 56) Zygmunt Wasiał, gmina Rąbień, 25 wieś Cyganka.
 57) Stanisław Wierucki, Przędzalniana nr. 46 m. 10.

58) Helena Chłodzińska, Karola 26 m. 23.
 59) K. Lederman, Północna 12.
 60) Leokadja Sztajnhauerowa, Brzezińska 59.
 61) Józef Włosianek, Piramowicza 10.
 62) Lucja Zommerówna, Wólczańska 166
 64) Menasze Glass, u p. Ozorkowskiego, Wschodnia 70.
 65) Tytus Strawiński, Aleje Kościuszki nr. 31.
 66) Roman Gepner, Cegielniana 87.
 67) Edmund Kapuściński, Kilińskiego 72.
 68) Marja Heyer, Nawrot 2.
 69) Marja Heyer, Nawrot 2.

70) Bolesław Skoniecki, Bałuty, Zielona nr. 1.

2 kilogr. mąki

71) Halina Twardowska, Szosa Zgierska nr. 32.
 72) Maurycy Salomończyk, Skwerowa 7.
 73) Irena Borekówna, Spacerowa 12.
 74) Władysław Kasprzycki, Chojny, ul. Brzozowa 60.
 75) Adam Jan Grodzicki, Ogrodowa 28.
 76) Freda Grawe, 6-go Sierpnia 3.
 77) Wincenty Poprzycki, Nowe-Sady 11.

78) Stanisław Rybak, Młynarska 47.
 79) K. Skórek, Radogoszcz, Szopena 10.
 80) M. Wolff, Piotrkowska 115.
 81) Zygmunt Hankiewicz, Zakątna 78.
 82) Mieczysław Press, Zachodnia 31.
 83) Karola Lewik, Zakątna 67.
 84) Walerja Szulczewska, Grabowa 23.
 85) Stanisław Joachimiak, Krucza 7.
 86) Karol Wolff, Radwańska 10.
 87) Marysia Kufłówna, Przędzalniana 38.
 88) Janina Bednarek, Ruda, Karola 9.
 89) Franciszek Blaszk, Pabjanice, Cegielniana 1.
 90) A. P. Seiler, Ruda-Pabjanicka, Cmentarna 1.
 91) L. Oppenheim, Piotrkowska 88.
 92) Jerzy Weissig, Nawrot 35.
 93) Franciszek Wilczyński, Chojny, Piękną 13.
 94) Feliks Wysocki, Srebrzyńska 7.
 95) Józef Wieczorek, Brzozowa 9.
 96) Walenty Winczek, Pańska 4.
 97) Maksymilian Peidel, Orla 9.
 98) Jan Hutnik, Zgierska 11.
 99) S. Kremkowska, Długosza 3.
 100) Frania Rosen, Pabjanice, Majdany 4.

Od wydziału premji

„Gońca Wieczornego”

Wobec nawału pracy, jakiej wymaga techniczna strona gromadzenia, podziału i wydawania premji, które specjalnie w „Gońcu Wieczornym” stanowią zawrotne wprost ilości (poza wielkimi serjami premji — reklamowej i świątecznej, wydawnictwo „Gońca” urządza jednorazowe masowe premja upominkowe), wydział premjowy „Gońca” zwraca się z prośbą do tyśiącznych mas zdobywców premjowych, by ściśle przestrzegali ustalonych terminów odbioru, które ogłaszane są pod listami wylosowanych premji. Odbieranie premji nie w dniu i godzinie ku temu ustalone wprowadza chaos i nieporządek, obarcza personel wydziału premji „Gońca Wieczornego” pracą nad siły i wywołuje może nieporozumienia i niecisłości. Ponieważ wszystkie premje „Gońca Wieczornego” (prócz węgla, na który wydawane są talony) wybrańcy losu odbierają wprost z administracji pisma, całkowicie przygotowane do zabrania, t. j. odpowiednio opakowane i związane, opóźnienie

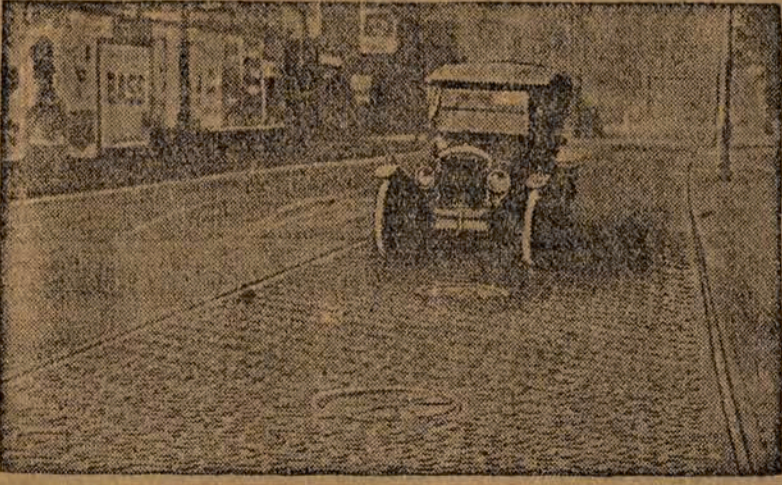
odbioru ze strony osób, którym przypadły premje w udziale, tworzy z lokalu wydawnictwa poprostu hurtowe składy kolonjalne. W celu uniknięcia tego stanu rzeczy i usunięcia zawczasu możliwych nieporozumień, wydział premjowy „Gońca Wieczornego” najuprzejmiej prosi osoby, które zdobyły premje, by ściśle stosowały się do ogłaszanych terminów odbioru wygranych przedmiotów, zaznaczając jednocześnie, że wylosowane premje, nieodebrane przez zdobywców z przeciągu dni trzech od ustalonej daty odbioru, uważane będą za pozostawione do dyspozycji wydziału, który będzie miał prawo przeznaczać je na wybrane przez siebie cele. Wydział premjowy „Gońca Wieczornego”, opierając się na dotychczasowym doświadczeniu i wzajemnej sympatji i zaufaniu pomiędzy pismem a Czytelnikami, jest pewien, że ten apel jego nie pozostanie bez skutku, oraz, że przyjaciele nasi we własnym interesie zastosują się do niego.

Następna, dziewiąta, lista zdobywców wielkich premji „Gońca Wieczornego” zostanie ogłoszona jutro, t. j. we wtorek, 30 marca.

Osoby z listy trzeciej (ogłoszonej w środę, 24 marca) zechcą po odbiór swych premji zgłaszać się do administracji dzisiaj, w poniedziałek, 29 marca, od godziny 5 i pół po poł. Zdobywcy premji, których nazwiska ogłoszone były w liście czwartej (czwartkowej) proszeni są po odbiór swych premji zgłaszać się w środę, 31-go marca, od godz. 5 i pół po poł. Termin odbioru premji z listy 5-ej wyznaczony jest na czwartek, 1 kwietnia.

Wylosowane premja, nieodebrane w przeciągu dni trzech od dnia ogłoszenia terminu odbioru przechodzą do dyspozycji wydziału premji „Gońca Wieczornego Ilustrowanego”.

Gumowa ulica

Sprawa bruków miejskich jest nieśmiertelnym problemem zarządów municypalnych nie tylko w Warszawie, lecz także w tak wysoko cywilizowanej Ameryce. Kostki drewniane, asfalt, bruk kamienisty wszystko to, oprócz zalet posiada dużo większą ilość wad. Ostatnim ekpery-

mentem w tej dziedzinie, to wyłożenie jezdni kostkami drewnianymi, oblanymi gumą. Bruk ten ma być podobno bardzo elastyczny, nie niszczący opon samochodowych. Praktycznej jego wartości nie można narazie ocenić. Poczekajmy jeszcze co powie o nim szoferzy.

Moda kobieca

Plaszcz wiosenny

Wełna Słoneczna

do robót ręcznych

I. FUKS.

Łódź, Nowomiejska Nr. 7. 160—2
 Tel. 26—97.

Wronka skazany na 6 lat więzienia

Jego towarzysze w aferze tytoniowej otrzymali łącznie 47 lat zamknięcia
Prócz tego cała paczka monopolowa ma zapłacić skarbowi państwa 415 tys. zł.

W dniu wczorajszym rozegrał się w łódzkim sądzie okręgowym ostatni akt trwającego już 3 tygodnie procesu urzędników wytwórni tytoniowej.

Sprawa ta, która do niebywałego stopnia poruszyła opinię publiczną całej Polski, znalazła swe zakończenie orzeczeniem trybunału o winie wszystkich oskarżonych. Od samego rana tłumy publicznie stawały się przedostać do sali sądowej, by bezpośrednio zetknąć się z wrazeniem przy odczytywaniu wyroku.

Gmach sądowy obstawiony był licznymi patrolami policyjnymi, które legitymowały każdego starającego się przedostać na posiedzenie.

O godzinie 10-ej sąd rozpoczyna swe obrady. Przewodniczący Witkowski ogłasza pytania, co do winy oskarżonych, zgodnie z aktem oskarżenia. Po załatwieniu tej formalności trybunał udaje się na naradę nad wyrokiem. Atmosfera, panująca na sali, jest przesiąknięta nerwowym oczekiwaniem wyroku na oskarżonych.

Tragiczny i przykry jest zaiste sam widok podsądnych. Szereg nieprzespanych nocy, zmęczenie wrażeniami, odbieranymi podczas przewodu sądowego i niepokój wewnętrzny — wszystko to odzwierciedla się na ich twarzach. Jedni siedzą podparci, zaszepieni, bojąc się jakby spotkać ze wzrokiem krewnych siedzących na przednich ławach, drudzy znów kiem, wywierają wrażenie ludzi zupełnie obrzucając publiczność apatycznym wzrozbójniatych na wszystko.

Ogólne zdenerwowanie na sali wzmagą się z godziny na godzinę. Różne przypuszczenia co do rozmiaru kary, krzyżują się z ocenami stopnia winy podsądnych.

Godziny mijają zwolna, jedna za drugą, a sąd w dalszym ciągu obraduje nad wyrokiem.

Dopiero o godzinie 6-ej wieczorem woźny oznajmia, iż sąd wchodzi na salę.

Napięcie ogólne sięga zenitu. Za chwilę przewodniczący Witkowski odczytuje wyrok trybunału.

Sąd uważa winę wszystkich podsądnych za udowodnioną i skazuje:

1) Tadeusza Józefa Wronkę lat 52, na 6 lat ciężkiego więzienia.

2) Marijana Ludwika Koldę, lat 28, na 6 lat ciężkiego więzienia.

3) Zygmunta Feliksa Swierszczyńskiego, lat 26, na 5 lat ciężkiego więzienia.

4) Alfreda Podgórskiego, lat 26, na 5 lat ciężkiego więzienia.

5) Ignacego Krajewskiego, lat 28, na 5 lat ciężkiego więzienia.

6) Pawła Dulewicza, lat 32, na 4 lata ciężkiego więzienia.

7) Zygmunta Wdowiaka lat 25, na 4 lata ciężkiego więzienia.

8) Adama Bejma, lat 34, na 4 lata ciężkiego więzienia.

9) Kazimierza Górskiego, lat 31, na 4 lata więzienia.

10) Władysława Koldę, lat 25,

na 4 lata ciężkiego więzienia.

11) Jana Ziabka, lat 25, na 3 lata więzienia, zamieniającego dom poprawy, z zaliczeniem 6 miesięcy aresztu prewencyjnego.

12) Adama Krupskiego, lat 31, na 3 lata więzienia, zamieniającego dom poprawy, z zaliczeniem 10 miesięcy aresztu prewencyjnego.

Ponadto sąd uwzględnił powództwo cywilne skarbu państwa w wysokości 415.010 zł. 28 gr. i postanowił zasądzić tę sumę solidarnie od wszystkich oskarżonych i skazać ich na zapłacenie kosztów sądowych.

Środek zapobiegawczy na wniosek prokuratora Wileckiego zostaje nadal utrzymany w mocy.

Wyrok ten wywarł na obecnych na sali sądowej kolosalne wrażenie, spotęgowane jeszcze objawami rozpaczki ze strony krewnych oskarżonych.

Według informacji obrona wnosi skargę apelacyjną.

Przed sądem

Czas to pieniądz

Siedzą przy biurku redakcyjnym, ciągnąc, jak to mówią opieszale temat za „uszty”, gdy wtem wpada, jak bomba, jeden z moich przyjaciół.

Przeprasza mnie jaknajgoręcej, że przerywa mi pracę, a czas to pieniądz — szczególnie dla was dziennikarzy.

Wyrzuca z siebie na ten temat z dwa tysiące słów, a potem prosi mnie „krótko i węzłowo” — bo widzę, że nie masz czasu — bym mu powiedział jak się nazywa trzecia teściowa ipatego kochanka drugiej żony faraona Tutanhama.

Konieczności potrzebne mu to nazwisko do rozwiązania krzyżówki.

I znów miele językiem z zawrotną szybkością, udawadniając mi, choć wcale mu nie zaprzeczałem, że krzyżówki są rzeczą nadzwyczaj pożyteczną, rozwijają spostrzegawczość itd. itd., itd., itd.

Wreszcie po godzinie dowiaduje się ze zdumieniem, że... czas, to pieniądz i, że rzeczowy przyjaciel przyszedł do mnie nie tylko po słowo potrzebne mu do krzyżówki, ale i po... pożyczkę.

Daję mu, daję czempredzej te pięć złotych o które prosi, bo obawiam się, że gdy mu odmówię, gotów wygłosić półtorogodzinna mowę na temat: „nie pożyczaj, zły obyczaj”, albo też „przez pożyczki traci się przyjaciół”.

Nareszcie po trzech godzinach niustannego pyłowania bierze kapelusz, zęgną się i przeprasza, że zajął mi „chwilkę” czasu, a wszak czas to pieniądz.

Czuje, że jeżeli jeszcze „chwilkę” będę cierpliwie słuchał, mój przyjaciel zacznie zestawiać poszanowanie czasu u nas i w Ameryce, a ja roztrzaskam mu głowę krzeselkiem.

Na szczęście dla siebie i dla mnie wychodzi.

Ale to już tak u nas w Polsce, że mówić umiemy bardzo mądrze, a nie robimy nic, lub gorzej; robimy horendalne głupstwa.

Gotów jestem założyć się, że w każdym sklepie, w którym wisi napis „ceny stałe” tak kupiec, jak i klient tracą na targi przeciętnie godzinę czasu przy każdym zakupie.

Rezultat: zniżka ceny o trzy, czy cztery złote.

W każdym urzędzie możemy przeczytać napis: „czas to pieniądz”, lub „załatwiają sprawę i zęgnaj”, albo obydwa razem.

Tymczasem nigdzie nie tracimy tyle czasu, co po naszych „herbatopijnych” urzędach.

Achl prawda! „Czas to pieniądz” Miałem pisać o sprawie Nowak kontra Nowak a tymczasem...

W dniu wczorajszym stanęło przed sądem dwóch Nowaków: jeden kamienicznik a drugi lokator, bynajmniej nie krewni.

Po długim przewodzie sądowym, gdy przewinęło się przez salę sądową bez mała dziesięciu świadków, co trwało przeszło godzinę, sąd ustalił, że Nowak kamie-

nicznik procesuje się z Nowakiem lokatorem o... osiemdziesiąt groszy!

Tyle bowiem wynosi różnica między komornem, którego żąda kamienicznik, a tem, co chce płacić lokator.

Sędzia pierwszego okręgu zwrócił procesowiczom słuszną uwagę, że narażają się na śmiech, procesując się o tak małą sumę i zaczął nakłaniać strony do zgody.

Przeciwnicy poprosili o... godzinke czasu do namysłu i po półtoraj godzinie wrócili na salę sądową, oświadczając sądowni, że postanowili się pogodzić, by nie zajmować sądowi czasu, bo... czas to pieniądz. Mat.

„Niebieski ptaszek” wyfrunął z gniazdko, a wraz z nim i chudoba jego gospodarza

Marcin Wojtek jest typowym „niebieskim ptaszkiem”. Nietylko, że nie sieje ani orze, ale nawet nie pobiera zapomogi i żyje.

Władysław Małkowski (Pabjanicka 57) długo się głowił nad tem skąd jego sublokator bierze pieniądze na hulanki, bo Wojtek codziennie wracał nad ranem w „rózowym” humorze.

Wreszcie wczoraj Małkowski „dowiedział się o źródle dochodów Wojtka, gdy wraz z wesołym sublokateorem zniknął mu z domu złoty zegarek, odświetna garderoba i cały szereg drobniaków.

Policeja zajęła się odszukaniem złodzieja-sublokatora.

Ktoś z braci „doliniarskiej” chciał się elegancko ubrać, a pan Jankowski na tem ucierpliał

Jankowski Józef, zamieszkały przy ulicy Sienkiewicza 29, zameldował w policji, iż dnia ubiegłego nieznanymi sprawcami włamał się do jego mieszkania i skradli mu różne rzeczy, a między innymi i smoking.

Poszkodowany oblicza swe straty na sześćset złotych.

Sledztwo w toku.

„Młoda Polska”

wita wystrzałami z petard zbliżające się święta

Mały Tadek Urbaniak, Brzezińska 88, jest „wielbicielem tradycji i jako taki wytrwale strzelał z petard.

Podczas swej hulaśliwej zabawy, a mianowicie w chwili, gdy podkładał petardę pod tramwaj, został schwytany przez policjanta, który odprowadził „świętego zamachowca” do drugiego komisariatu, gdzie czyn Urbaniaka został uwieczniony w protokole.

Wyrodna matka podrzuciła dziecko, a Frajer je znalazł

Dnia ubiegłego zgłosił się do 10-go komisariatu Emil Frajer (Wólczajska 151) i zameldował, iż wracając do domu usłyszał na schodach płacz dziecka.

Gdy zapalił zapalniczkę, ujrzał małe, brudne zawiniątko, w którym znajdowało się niemowlę.

Jak stwierdzono, podrzutek jest płci żeńskiej i ma około pięciu tygodni.

Dochodzenie w celu odnalezienia wyrodnej matki w toku.

Ku uwadze wszystkich czytających!

W przeciągu 33 dni wychodzenia „Goniec Wieczorny”

wydał swym czytelnikom

1882 premji 1882

w tem 50 nagród pieniężnych
Dziś jest ogłoszona 8-ma lista
wybrańców konkursu reklamowego

obejmującego 1.600 cennych rzeczy

o olbrzymiej wartości

zł. 15000 zł.

(50 dolarówek, 4 maszyny do szycia, i rower, 6 sztuk materjału, 5 sztuk płótna, 750 korcy węgla, 1500 klg. cukru, 3500 kilogr. mąki, oraz miesięczne utrzymanie rodziny)

Jednocześnie „Goniec” ogłosił obecnie

Nowy wielki konkurs

na stół wielkanocny

dla wszystkich sfer

i wszystkich stanów

!tylko z 10 bonami!

Wydawanie premji przed świętami!

Artretyzmi piasek norkowy! reumatyzmi podagrę! Leczy radykalnie URAZINE

(granulowana i w tabletkach)

Przy astmiej kokluszul skureczach! kolkach!

Najsukuteczniejszy jest

RHODA ZIL

Wyroby Laboratoire des produits „Usines du Rhone” w Paryżu.

Do nabycia we wszystkich lepszych Aptakach.

Sklad główny: 1595-2

w aptece Br. Sicińskich Warszawa, Mazowiecka 18.

**Ogłoszenia
Czytelników „Gońca”**

NAUKA i WYCHOWANIE

POCZĄTKUJĄCYM

na skrzypcach udzielam lekcji muzyki. Ceny przystępne. St.-Targowa 24 m. 43, ofcyna, III. 1621

BUCHALTER-PEDAGOG

wyucza w ciągu 4-ch tygodni metodą praktyczną na samodzielnego buchaltera - bilansistę. Adres N.-Cegielniana 22, m. 41. 1380

FRANCAISE

donne des lecons et conversations a prix moderes s'adresser, Madame Gostomska, Kilińskiego nr. 85, ostatnia of., II p. 1510

SPRZEDAŻ i KUPNO

ŁÓZKA DZIECINNE

mosiężne, nakłowane, w wielkim wyborze, nabyć można tanio i na dogodnych warunkach w firmie „Dobropol”, Piotrkowska 73, w podwórzu. 1638

WÓZKI SPACEROWE

krajowe i zagraniczne, tanio i na dogodnych warunkach nabyć można w firmie „Dobropol”, Piotrkowska 73, w podwórzu. 1637

CHCĘ KUPIĆ

używane biurko amerykańskie żaluzjowe, Pomorska 24, Gutman. 1631

SKRZYPCE

z futerałem, w dobrym stanie, okazjnie sprzedam. Kilińskiego 79, M. Wojdak; od 5-7 po poł.

STOPI

Najelegantsze, najmłodsijsze ample i tyrandole gazowe i elektryczne, na dogodnych warunkach, tylko: Południowa nr. 25, sklep frontowy. A. Ajzner. 1612

PARASOLE

i łaski własnego wyrobu poleca A. Kinstler, Piotrkowska 175a w paradyżu. Przyjmuje wszelkie reperatury i pokrycia parasoli. Ceny konkurencyjne.

LOKALE i MIESZKANIA

KTÓRY GOSPODARZ

oddałby wolne cztery pokoje z wygodami za przedwojenną całkowitą cenę. Of. sub; „Przedwojenne” do „Gońca”. 1630

POSZUKUJE

mieszkania czteropokojowego z wygodami, w starym domu, możliwie wprost od gospodarza. Łaskawe oferty sub: „Cztery pokoje” do „Gońca”.

W PRZEDWOJENNYM

budynku poszukuje się 4-ro pokojowego mieszkania z wygodami. Oferty sub: „Lokatorowi” do administracji „Gońca”. 1513

POKÓJ FRONTOWY

o dwóch oknach, ładnie umeblowany, słoneczny, okna którego wychodzą na park, do wynajęcia, ewent. 2 osobom. Narutowicza 40, mieszk. 8. 1517

**Pożar zniszczył warsztaty
marynarki wojennej w Pińsku
Straty wynoszą kilkadziesiąt tysięcy złotych**

Wczoraj popołudniu nadeszła wieść o wielkim pożarze, jaki wybuchł przedwczoraj w Pińsku, niszcząc znaczną część warsztatów mechanicznych marynarki wojennej. Z Warszawy wyjechali wczoraj do Pińska dwaj oficerowie techniczni z kierownictwa marynarki wojennej, wydelegowani dla zbadania rozmiarów strat i powodów pożaru przez szefa kierownictwa marynarki wojennej, kom. Świrskiego. Wyniki badań komisji spodziewane są w przyszłym tygodniu.

Wczoraj o godzinie 1 m. 10 w nocy wybuchł nagle pożar w porcie marynarki wojennej w Pinie. Płomienie ukazały się początkowo w magazynie jednak, wobec nagromadzenia tam w znacznych ilościach materiałów pędnych, przeniosły się z błyskawiczną szybkością do budynku warsztatu mechanicznego.

Natychmiast na alarm posterunków pospieszono na ratunek. Przybyła więc najpierw policja z komendantem powiatowym Japyną, straż pożarna marynarki wojennej, garnizon wojskowy z dowódcą Wirkonasem, straż ogniowa cywilna, która pośpieszyła z miasta na wieść o groźnym pożarze. Rozpoczęto energiczną akcję ratunkową wspólnymi siłami. Ratunek był znacznie utrudniony przez wiatr, który zerwał się w chwili wybuchu pożaru. Był moment poważnej obawy, iż ogień przeniesie się do miasta. Na szczęście jednak o godzinie 6-ej rano, czyli po pięciu godzinach pożar udało się ugaszczyć.

Dogaszanie zgłiszcz trwało jeszcze przez kilka godzin pod nadzorem władz wojskowych.

Splonął murowany budynek piętrowy, mieszczący reparacyjny warsztat mechaniczny, w którym naprawiano statki naszej pińskiej flotyli wojennej.

Splonął też częściowo duży budynek drewniany.

Stojące opodal statki wojenne nie uległy uszkodzeniu, jak również nie poniosły strat inne części portu.

Dzisiaj rozpoczyna prace komisja, prowadząca dochodzenie i mająca ustalić wysokość strat. Według obecnych prowizorycznych obliczeń straty mają wynosić kilkadziesiąt tysięcy

Równocześnie z dochodzeniem technicznym prowadzone jest śledztwo przez władze prokuratorskie w celu ustalenia powodu wybuchu pożaru.

**Obrabowany ołtarz
Świątokradztwo w kościele Bernardynów w Krakowie**

Z Krakowa donoszą: Dzisiejszej nocy niewykryci złoczyńcy dokonali kradzieży wotów z ołtarza św.

Teresy w kościele oo. Bernardynów. Łupem świątokradców padło 7 drogocennych pierścieni, oraz kilka zegarków.

Ogłoszenia Czytelników „Gońca Wieczornego”

Administracja „Gońca Wieczornego”, ul. Piotrkowska 106, na niniejszym bonie przyjmuje bezpłatne ogłoszenie do rozmiaru 20 wyrazów.

!Podający ogłoszenie opłaca jedynie 10 groszy kosztów biurowych!

Tekst ogłoszenia: _____

**Ogłoszenia
Czytelników „Gońca”**

POSZUKUJE

Mieszkania 4-ro pokojowego, z wygodami, w przedwojennym domu, możliwie wprost od gospodarza. Łaskawe oferty „Czteropokojowe” do adm. „Gońca”. 1516

DONIESIENIA ROZMAITE

WDOWIEC BEZDZIETNY

właściciel sklepu w centrum Piotrkowskiej, z uzgodnieniem mieszkania, pragnie poznać wdowę bezdzietną, lub pannę chrześcijankę, około lat 35, dystygowaną, prawego charakteru, w celu matrymonialnym, możliwie z posagiem. Oferty do adm. „Gońca” pod „Tadeusz”. 1635

RZĄDCA NIERUCHOMOŚCI

z wieloletnią praktyką, były właściciel domu, gruntownie obeznany z jurysdykcją sądową, człowiek bezwzględnie zaufania, obejmie zarząd kilku domów na warunkach bardzo dogodnych dla WP. wł. domów. Łaskawe oferty pod „Rutynowany rzadca” do „Gońca”. 1634

BIURO PRÓŚB

Rzgowska 7 (Górny Rynek) najlepiej redaguje podania, apelacje do wszelkich urzędów. Bezrobotnym znaczne ustępstwa. 1625

NIEBYWAŁA OKAZJA

Pracownia zębów sztucznych wykonuje wszelkie roboty i reperacje bardzo tanio. Al. I Maja 39, III piętro, front. 1619

ZAKŁAD STOLARSKI

Ig. Gostkowskiego, Wólczanka 96, najlepiej odnawia meble; sypialnie, jadalnie, gabinety, pianina, fortepiany i t. d. Ceny niskie. 1615

PRZYJMUJE

wszelkie roboty hacjarskie oraz damską konfekcję; wykonanie punktualne i po cenach umiarkowanych. N. Waldman, ul. Wschodnia nr. 50, w podwórzu. 1520

PODANIA

skargi i apelacje do wszystkich władz pisze biuro prośb, Rzgowska 7 (Górny Rynek). Uwaga! Bezrobotnym ustępstwa. 1624

ZAGUBIONE DOKUMENTY

ZGUBIONO

legitymację zapomogową, wydaną przez 4-ty obwód Funduszu Bezrobocia za Nr. 9609, na imię Leokadij Dawid, zamieszkałej przy ul. Kilińskiego nr. 122, i książeczkę obrachunkową z firmy Teodor Finster. Zwrócić proszę pod wyżej wskazanym adresem. 1633

ZGUBIONO

książeczkę wojskową, wydaną na imię Bronisława Kłosińskiego w Łasku P. K. U. Sieradz. Upraszam się o zwrot, ul. Szkolna 14, u dozorczy. 1617

ZAGINAŁ DOWÓD OSOBISTY

wydany w Łodzi dnia 14-go lipca 1921 r. za Nr. 47-W. wydał 11-ty komisariat P. P. w Łodzi. 1514

POD PRĘGIERZEM OPINJI!!!

Historja upadku i poświęcenia w 8-iu aktach.

Ostatnia kreacja słynnej **ALICE TERRY** Ostatnia kreacja słynnej

Nad program: **Dentysta** wesoła amerykańska farsa w 2-ch aktach

Początek o g. 5-ej, ostatni seans o g. 10-ej. Ceny miejsc: III—1 zł., II—1.50 zł.; I—2 zł.

Własności: Petefilm, Warszawa.

ANONS: Następny świąteczny program

Król śmiechu Harold Lloyd 14 aktów niesamowitych przygód p t. **„Tam, gdzie pieprz rośnie”**

Wspaniały podwójny 15-aktowy program

„ZONECZKA NA URLOPIE” (o 9-ej minut 5)

Tryskająca humorem komedja w 8-ju aktach.

W rolach głównych: **Leatrice Joy** i amerykański **Maks Linder Raymond Griffith**

Rzecz dzieje się współcześnie w Nowym Yorku i na Long Island.

Początek — w salonie; qui-pro-quo — w teatrze; pogodzenie się w kabarecie; koniec — jak zwykle — w sypialni. **Treść:** Kontredans małżeński na nutę „Czy pani jest ta sama” odtańczony o 8-ej minut 5, podczas urlopu zoneczki z powodu „bez koszulki”.

II. Wspaniały dramat życiowy w 7 akt. SZALBIERZ W roli głównej słynna **ENID BENNETT.**

!!! Dziś i dni następnych!!!
Arcydział Wytwórni Paramount Pictures

Dziś i dni następnych!

Podpręgieryz opiny!!!
Historja upadku i poświęcenia w 8-ju aktach.
Ostatnia kreacja słynnej ALICE TERRY Ostatnia kreacja słynnej
Nad program: Dentysta wesoła amerykańska farsa w 2-ch aktach
Początek o g. 5-ej, ostatni seans o g. 10-ej. Ceny miejsc: III—1 zł., II—1.50 zł.; I—2 zł.
Własności: Petefilm, Warszawa.
ANONS: Następny świąteczny program
Król śmiechu Harold Lloyd 14 aktów niesamowitych przygód p t. „Tam, gdzie pieprz rośnie”
Wspaniały podwójny 15-aktowy program
„ZONECZKA NA URLOPIE” (o 9-ej minut 5)
Tryskająca humorem komedja w 8-ju aktach.
W rolach głównych: Leatrice Joy i amerykański Maks Linder Raymond Griffith
Rzecz dzieje się współcześnie w Nowym Yorku i na Long Island.
Początek — w salonie; qui-pro-quo — w teatrze; pogodzenie się w kabarecie; koniec — jak zwykle — w sypialni. Treść: Kontredans małżeński na nutę „Czy pani jest ta sama” odtańczony o 8-ej minut 5, podczas urlopu zoneczki z powodu „bez koszulki”.
II. Wspaniały dramat życiowy w 7 akt. SZALBIERZ W roli głównej słynna ENID BENNETT.

GONIEC

WIECZORNY ILUSTROWANY

Każdy może zdobyć 5 albo 105 złotych
Dotychczas czterdzieści sześć osób odebrało swe pieniądze.

Dalsza nagroda została przyznana:

E. Kowalewskiemu, Pomorska 125.

Szczegóły patrz na stronie drugiej!

Po konkursie świątecznym

WIELKI SENSACYJNY MASOWY KONKURS

„GOŃCA WIECZORNEGO ILUSTROWANEGO“.

Szczegółów szukajcie w numerach pisma!

Ogłoszenia Czytelników „Gońca“

DONIESIENIA RÓZMAITE

„MIGNON“
w gmachu „Grand-Hotelu“, Piotrkowska 72. Subkolektura loterii państwowej. 1622

PRZYJMUJE
różne obstalunki oraz czapki do przerabiania, L. Felcman, Konstanczowska 44. 1623

„BOBO“
Najnowsze kolory i fasony, obuwie dziecięce i dla panienek szkolnych poleca firma „Bobo“, Nawrot nr. 7, w podwórzu, parter. 1518

KAWIARNIA
p. l. Rydza 6-go Sierpnia 1. Wydaje obiady, śniadania, kolacje z najlepszych produktów pod własnym zarządkiem fachowca. 1375

STEFAN RAMOTA. 32)

Czerwona plama

Sensacyjna powieść Kryminalno-romantyczna

— A tam kto — niezbyt uprzejmym tonem zapytał barona... Wejść.
 Drzwi rozwarły się z wolna i ukazała się w nich bufetowa.
 — Przepraszam panów bardzo... Panie Janie pozwól pan na chwilę.
 Wyszli na korytarz, skąd poczęły do gabinetu dolatywać urywki szeptem prowadzonej rozmowy.
 — Nie teraz... Trzeba po nie posłać... Wino... Dobrze... Już ja to załatwię.
 Szept umilkł i kelner wkroczył do gabinetu.
 — Co panowie obstalują z kuchni?
 — Daj pan byle co, ale żeby było świeże... Jakiś kotlet wieprzowy, albo kawalek schabu...

Dajcie pracę bezrobotnym

SPRZEDAWCA-PODRÓŻUJĄCY
wprowadzony na Pomorze, w Wielkopolsce i Kongresówce, poszukuje posady w firmie włókienniczej. Oferty pod „Sprzedawca“ do „Gońca“. 1616

WYKWLIFIKOWANA PODRECZNA
modystka poszukuje pracy. B. Drutowska, Kilińskiego 78. 1514

BIURALISTA
z 4-klasowym wykształceniem, władający językami: polskim, niemieckim i rosyjskim, z 2-letnią praktyką, poszukuje posady. Oferty sub: „Biuralista“ do admin. „Gońca“. 1523

ZAJĘCIA
względnie przedstawicielstwa poszukuje energiczny, inteligentny, młody człowiek, posiadający pierwszorzędne kwalifikacje biurowe, jak również jako akwizytor. Oferty sub: „Zet-Be“ do adm. „Gońca“. 1613

Ogłoszenia „Czytelników Gońca“

ADMINISTRATOR
z długoletnią praktyką, obeznany ze sprawami sądowymi i podatkowymi, obejmie kilka domów w administrację. Berman, Ogrodowa 12. 1457

MATURZYSTKA
szkoły handlowej, umiejąca pisać na maszynie, poszukuje praktyki biurowej, lub pracy w aptece. Oferty sub: „A. Z.“ do „Gońca“. 1522

MATURZYSTKA
poszukuje posady w aptece, jako kasjerka, lub uczennica. Oferty sub: „O. H.“ do „Gońca“. 1521

INTELIGENTNY
młodzieniec, z 4-klasowym wykształceniem szkoły realnej, poszukuje jakiegokolwiek pracy biurowej. Łaskawe zgłoszenia pod „Juvenis“ do administracji „Gońca“. 1632

CZELADNIK PIEKARSKI
poszukuje pracy, obeznany z wszelkimi maszynami. Zgłoszenia do „Gońca“ sub: „Czeladnik piekarski“. 1524

„Grand-Kino“ Człowiek, który utracił pamięć!
 Sensacyjny dramat życiowy w 8 aktach.
Nad program: Nad program: „Zigotto, jako uczeń“
 Anons: świąteczny szlagier od niedzieli 4.IV
„Grzechy królewskie“ (Dawid i Goliat).

— I prędko — dorzucił Sobieraj.
 — A teraz już daj pan jakąś przekąską i karafeczkę wiśniówki, ale firmowej.
 — Już się robi, proszę panów.
 Ledwo się drzwi zamknęły za kelnerem, Sobieraj rzucił ostro:
 — No i co będzie?
 — Na to pytanie nie mam odpowiedzi... Co będzie, to jest całkowicie zależne od twojej decyzji.
 — Czyś ją już powziął — zapytał po chwili.
 — Moja decyzja... Znasz ją przecie... Chcę, byś uratował tego Tamarskiego, któregoś wplątał w tę kabałę...
 Baron zaśmiał się nieszczercze.
 — Jak mam to zrobić... Czy mam pójść do policji i powiedzieć: „Panowie pozwolą, że ja tu tego pana zastąpię... A może...
 — Nie kpj — przerwał mu ostro Sobieraj. — Czy ty zapominasz, że przez ciebie ten człowiek może być skazany na śmierć... Chcesz go mieć na sumieniu?
 — Jeden więcej, jeden mniej... To już nie gra roli.

— Ah tak... Więc ja ci kategorię zapowiadam... Musimy tego nieszczęśliwego uratować... Nie chodzi mi o ratowanie twego sumienia, ale i ja w tem, niestety, palec maczałem...
 — Ty?... A to jakim cudem?
 — A ta broszka i chusteczka.
 — No, nareszcie wiem prawdę... A więc jednak położyłeś ją... No to do brze... To dobrze...
 Sobieraj zorientował się, iż sam sobie wyjął z rąk najmocniejsze atuty...
 — No, ale nie ciesz się przedwcześnie. Na wszelki wypadek zachowałem sobie róg chustki...
 Baron spojrzął nań badawczo.
 — Kłamiesz!
 — Nie mam twego zwyczaju...
 — Pociś to zrobił?
 — Pociś... No wiesz, że ty się starzejesz... Przecież musiałem sobie pozostawić w rękę jakiś dowód... Na słowo przecież niktby tej historii nie uwierzył.
 Zapukano do drzwi i do gabinetu wszedł obladowany półmiskami i talerza-

mi kelner.
 — Ależ to u was trwa całe wieki... Można by było przez ten czas pojechać do Warszawy i wrócić już — wyladował baron swą wściekłość na niewinnym kelnerze.
 — Nie moja wina — tłumaczył się pokornie przerażony sługa — kazałem zrobić dla panów świeże przekąski w kuchni... Proszę panów, tu jest zimny schabik, rybka w galarecie, jajeczka w majonezie, ogóreczek, grzybki, doskonałe korniszony, świeżutkie móżdżki — zachwalał, rozstawiając półmiski.
 — Więcej pan znaleźć już nie mógł — irytował się baron.
 — A owszem... jest jeszcze cielęcinka, szyneczka...
 Spiorunowany groźnym wzrokiem barona, zamilkł, spiesznie postawił karafkę z wódką i uciekł z gabinetu, zamykając za sobą cichutko drzwi.
 W gabinecie zaległa ciężka, męcząca cisza.
 (d. c. n.)

Prenumerata miesięczna „Gońca Wieczornego Ilustrowanego“ wynosi: w Łodzi zł 3.50, za odosłanie—30 groszy; z przesyłką pocztową w kraju—zł. 5.—; zagranicą—zł. 7.—

Telefony: „Gońca Wieczornego“ — Redakcja i Administracja: 2-99 Drukarnia: 7-99.

Redakcja i Administracja
ŁÓDŹ,
PIOTRKOWSKA 106.

Redaktor przyjmuje interesantów od 5-ej do 7-ej w ocz.

Ogłoszenia za wiersz milimetry 1 łamowy: 20
1 strona i w tekście 40 groszy, strona 4 łamy
Nekrologi 30 „ „ „ „
Nadesłane po tekście 30 „ „ „ „
Zwyczajne 8 „ „ strona 10 łamów

Ogłoszenia zaręczynowe i zaślubniewe 10 zł : Ogłoszenia zamiejscowe obciążane są o 50 procent zaś firm za transzowanych o 100 procent drożej